

μορ:

Κείμενο-Φωτογραφίες: Γιάννης Δραμιτινός

Μπέλμορ και διάκονίας

αση της πρεσβυτέρας όλα
δεν μπορεί ένας ιερέας να
ζει πιο στάθικε δίπλα
που πολλές φορές δεν τα
εις οικογένεια. Μεταφέρω
ευαρέσκειά. Και ο Αρχιε-
υπουργός την αγάπη τους και τις
ρρήστου και ευχόμαστε να
τάσουμε και τα 50 χρόνια

Σταύρος Κυρίμης ανέφερε
το Σίδνεϊ και οφείλω να
προκαλούν δέος για το
ζειται και από τους εκπρο-
αντική (σ.σ. Ο Δρ Κυρίμης
κόμισε από την δράση της
Νέας Νοτίου Ουαλίας, Βικ
τις εκδηλώσεις για τα 100
αν σπν αίθουσα εκδηλώ-
λμορ). Σας ευχαριστώ για
αλία", είπε ο Δρ Κυρίμης

Ενορίας Κοινόποιτας των
σπν ομιλία της: "Όταν
τα φερά του και αναζη-
τιρά του, έπαιρνε μαζί του
τον πολιτισμό του. Όταν
ο πράγμα που λαχταρούσε
ει την πίστη και τις ρίζες
φοράς, το σπήριγμα του, ο
πατέρα Χρήστου Τριαντα-
πην ακούραστο που βάσταξε
αργόρησε τις λύπες του.
τιν 40 χρόνια της σκυτάλη¹
αι από τότε υπηρέτησε και
ις μεγαλύτερες ενορίες του
ο κόσμος του και σήμερα
ου φορές αμέτρητες πήραν
να του προσφέρουν: Την
και την ποιμαντική φρο-
ε από το χέρι του να κρα-
λληνισμού στο Μπέλμορ."

κό Συμβούλιο της ενορίας
για τη διοργάνωση αυτού
ίας μου και διακονίας μου.

Αυτή η τιμή δεν απευθύνεται μόνο σε μένα προσωπικά αλλά σε ολόκληρη την οικογένεια μου γιατί όταν ήρθα εδώ δεν ήρθα μόνος μου αλλά με την πρεσβυτέρα Σεβαστή και δύο παιδιά. Τον αγώνα που κάναμε, τον κάναμε όλοι μαζί. Βλέπω σπν οθόνη τον εαυτό μου με μαύρα γενιά και μαύρα μαλλιά και τώρα με βλέπετε ασπρομάλλη. Η πρώτη επίσκεψη που είχα κάνει στο Μπέλμορ ήταν ένα Σάββατο, στις 20 Μαρτίου, δύο π ωρά. Όταν σταμάτησα στο δρόμο και βγήκα από το αυτοκίνητο μου, στο χώρο που σήμερα είναι αυτή η αίθουσα, υπήρχε ένα σπίτι που μόλις το είχαν αγοράσει. Συνάντησα μια ομάδα ανθρώπων που έριχναν τοιμέντο για να προσθέσουν αίθουσες για το σχολείο. Ο κ. Πεπόνης με ένα φτυάρι και με το χιούμορ που τον διέκρινε μου είπε: "καλωσόρθες παπά μου πάρε το φτυάρι και έλα να ρίχνεις τοιμέντα". Αυτή ήταν η πρώτη υποδοχή. Αυτοί οι άνθρωποι, άντρες και γυναίκες, ήταν οι εργάτες που άρχισαν το έργο που έχει γίνει στο Μπέλμορ. Ήρθα για να συνεχίσω αυτό το έργο μαζί τους και μαζί με άλλους πολλούς. Υπήρχε τότε ο μεγαλοπρεπής ναός των Αγίων Πάντων, ένα μικρό εκκλησάκι και το σπίτι που ανέφερα προηγουμένων. Σήμερα υπάρχει ο ναός, εκεί που ήταν το μικρό εκκλησάκι είναι το μεγαλοπρεπές κτίριο του δημοτικού σχολείου του κολλεγίου, εδώ που ήταν το δεύτερο σπίτι που αγοράσαμε είναι αυτή η αίθουσα που είμαστε σήμερα, δίπλα στο ναό υπάρχει το νηπιαγωγείο, υπάρχει και το κτίριο του Γυμνασίου. Όλα αυτά τα κάναμε όλοι μαζί αδελφοί μου και πρέπει να είμαστε υπερήφανοι. Σας ευχαριστώ για την αγάπη σας και την συνεργασία σας όλα αυτά τα χρόνια. Θα ήθελα να ευχαριστήσω πρώτα το θεό και τις πρεσβείες των Αγίων Πάντων που μου έδωσαν υγεία, φωτισμό και κουράγιο να κάνουμε αυτό το έργο. Να υποβάλω το σεβασμό μου προς τον Αρχιεπίσκοπο Στυλιανό, ο οποίος με τοποθέτησε εδώ αλλά και δεν έπαψε όλα αυτά τα χρόνια σαν στοργικός πατέρας και λιγότερο σαν δεσπότης να μας συμβουλεύει, να μας καθοδηγεί και καμιά φορά να μας μαλώνει για ότι δεν κάναμε σωστά. Θέλω ιδιαίτερα να ευχαριστήσω το Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Απολλωνιάδος Σεραφείμ. Για μένα δεν είναι ο Δεοπότης. Είναι ο αδερφός και ο φίλος. Τον ευχαριστώ για όλα. Να ευχαριστήσω και τους κληρικούς που ήρθαν εδώ σαν εφήμιοι και με βοήθησαν και πρώτον τον πατέρα Νικόλαο Σταυρόπουλο που είναι και σήμερα εδώ και τον πατέρα Απόστολο (Τριφύλλη) που ήρθε πριν από ένα χρόνο σαν το Σύμωνα τον Κυρναίου και με τους γέρους ώμους του πάρε το σταυρό που είχα εγώ σαν ιερατικώς προϊστάμενος, τον φορτώθηκε και συνεχίζει το έργο αυτό (σ.σ. ο πατέρα Χρήστος αναφέρθηκε εκτενώς και ομομαστικά σε όλους τους ιερείς που με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο τον βοήθησαν στο έργο του τα τελευταία 40 χρόνια). Παπάς παντρεμένος, χωρίς τη βοήθεια της παπαδίας και των παιδιών του δεν μπορεί να προχωρήσει. Θέλω να πω ότι μεγάλο ευχαριστώ σπν πρεσβυτέρα Σεβαστή για τις πολλές βοήθειες που μου έχει δώσει όλα αυτά τα χρόνια. Λόγω των δικών μου καθηκόντων, η πρεσβυτέρα υποχρεώθηκε να φορτωθεί και δικές μου οικογενειακές ευθύνες στις οποίες εγώ δεν μπορούσα να ανταποκριθώ. Ευχαριστώ τα παιδιά μου που έπρεπε να υποστούν την απουσία μου σε σπιγμές που με είχαν ανάγκη στο σπίτι, στο σχολείο, στην ώρα ψυχαγωγία τους. Όλες εκείνες τις σπιγμές που με ήθελαν κοντά τους. Άλλα ότι δεν έδωσα στα παιδιά μου, θα το δώσω στα εγγόνια μου. Φέρνω σπν μνήμη μου όλες αυτές τις μορφές που είδαμε σήμερα σπν οθόνη, αλλά σήμερα δεν είναι μαζί μας, άντρες και γυναίκες. Ο Θεός να τους αναπαύσει. Παρακαλώ το θεό να μου δώσει δύναμη και κουράγιο για να συνεχίσω τον αγώνα μαζί σας. Σας ευχαριστώ όλους.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΤΟ FACEBOOK ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ <https://www.facebook.com/kosmosnewspaper/>